

Kongl. Maj:ts

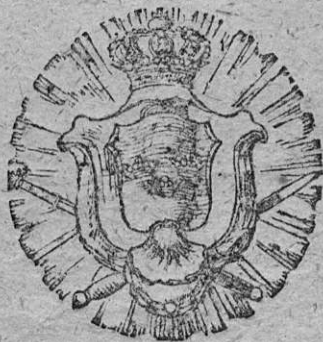
Nådiga

Skrifning,

Om

En Allmän Skrif-och Tryck-Frihet.

Gifwen Drottningholms Slott den 11 Julii 1792.

Cum Gratia & Privilegio S:æ R:æ Maj:tis.

SEDERHOLM, Tryckt i Kongl. Tryckeriet, 1792.

W³ GUSTAF ADOLPH

med Guds Nåde Sweriges, Göttes
och Wendes Konung ꝛ. ꝛ. ꝛ. Ursvinge til
Dannemarf och Norrige, Hertig til Schleswig

Hollstein ꝛ. ꝛ. Gode, weterligt: At som Wi anse för
Wår nyppersta pligt och ära, at efter nyttersta förmåga och
krafter widtaga och befrämja alla sådane mått och steg,
hwilka härleda til et ålskadt Fosterlands sanna wål och lyck-
salighet, samt til stadgande af det fullkomliga och rena för-
tröende Os och Wåre trogne Undersåtare emellan, som ut-
gör wägges Wår säkerhet och werkliga styrka, och som ge-
nom des wålgörande inflytelse uppå seder och tänkesätt, af-
wen hufwudsafeligen bidrager at dana, tillstapa och bereda
den framtida sällhet, hwilken Wi så upriktigt önske, städse
måtte blifwa Wårt kära Fäderneslands lott; Wi derhos
betänkt, at allmän uplysning är första och wisaste steget til
allmänt wål, samt at friheten i tankar och tryck är en af
et fritt Folks dyrbaraste tillhörigheter och en oskattbar gåf-
wa, den Skaparen sielf förlånt menniskoflägtet och den man
icke utan at misstänna och oförrätta des i naturen grundade
rättigheter kan afförta, samt at denna frihet, långt ifrån at
stödra den ordning och wördnad för Lagar, hwaruppå alla
Samhällens wål och bestånd hwila, då den rätt handhafwes,
i hufwudsafelig måtto leder til deras befastande derigenom,
at den uplöser skadeliga fördomar, skingrar såkunnoghetens
mörker och i des ställe i sannningens lius utställer belönin-
gen för ålskade pligters utöfwande emot Gud, Konung och

Sådernesland, hwilkas nitiska och öwillskorliga upfyllande, Wi äfwen äre fulleligen öfwerlygade, utgör råtta målet för hwarie redlig Swensks förnämsta ärelshnad, och hwarigenom allena til Oss kan återföras et sngtadt lugn och förfaders sällhet med deras på tro och redlighét grundade ära; Och denna frihet äfwen kraftigt lærer underhålla, upelda och lifwa de wärdiga och ädla tänkesätt hos Nationen, som i alla tider tilhört den samma, och hwilkas öfwerlesiwande woro för Oss den högste af alla olyckor; En frihet, som ei bör lida af twång, eller qwäfwas och borttwina under myckenheten af de flere emot hwarandra stridande författningar, hwilka ifrån längre tider tillbaka i detta ämne utkommit; Alltså är det med en werkelig förnöielse Wi nu slynde at sådant råtta, då Wi äfwen derigenom winne et önskadit tilfälle at lemna Wäre trogne Undersätare et nytt bewis af Wår öma omsorg för deras wäl, samt af Wår ötwungna aftning för deras och mensklighetens helgade rättigheter, dubbelt talande uppå en tid, då de fleste Europas Regenter äro slyssosatte at omkring deras Throner emot folket uplasta nya förstantningar, dem Wi dock så mycket mindre anse Oss behöfwä, som Wi noggsamt känne samtelige Wäre kåre Undersätares trohet och tilgifwenhet för Oss, och til den samma hyse det ömskränktaste förtroende, glade, at dymedelst emot dem inför hela werldens ögon så ädaga-lägga Wår upriktighet och Wåra affigters renhet, samt i och med detsamma för framtiden öyna et liusare tidehwark, för sanningen och Folkets röst en wäg at framtränga til Thronen, för öskuldens och den förtrycktas klagan en lätt-het at komma i dagen, för rättwisän en styrka, för mannamon, wäld och orätträdighet en skräck, för den dygdige, den gode Medborgaren en seger, för den brottslige och lastfulle en fasa, för den fattige et jödd, för den lidande en trost,

och

och för Oss Sjelfwe den måst tilfredsställande besöning, då
Wi uppå alla wägar intet annat söke, än endast besöstan-
det af Wåre trogne Undersätare's sanna bästa. Wi twiſſe
aldeles icke, det de ju och deremot å deras sida med den ur-
skilning ingå i dessa Wåra wälmenta affigter, och så weta
deraf begagna sig, at en författning, hwilken endast åsyftar
allmänt wäl, ordning och lugn, icke för någöndera måtte
blifwa iwädelig genom sadane misbruk deraf, som thywår!
medelst utsäende af försäteliga smådeskrifter och oenighets
frön Medborgare emellan redan hos Oss alſtrat de bittraste
frukter. Det är wiſertigen icke åt dessa afgrundens foster
Wi härigenom welat gifwa et widsträktare utrymme, twärt-
om ſkal Wår högsta omsorg och bemöjande alltid wara, at
dem på det sorgfälligaste söka qwäfwa, mota och straffa.
Wi förwånte och med fullkomlig wiſſhet, at ju närmare I,
Wåre trogne Undersätare! inseen och blifwen uplyste om
Edert sanna wäl, desto mera lären I finna nödwändigheten
af så ſkadelige intricks skyndefamma utplånande hos alla
Stånd, hos alla åldrar. Wi myttie åfwen detta tilfålle, at
i Fåderneslandets namn Eder dertil högtideligen upmana,
och i samma ålſkade namn fordre Wi nu af Eder detta of-
fer. Edert lugn, Eder sällhet kan aldrig ſtådgas utan wid
Enighetens Altare; Skyn den Eder dertfore samtelligen, Oss
wid des fot til mötes, och skänken Wårt Hjerta den til-
fredsställande synen af et åter förenadt redeligt Folk, som
der med gammal Ewensk tro upriktigt omfamna hwaran-
nan! Den Högste, hwars hand denna tiden warit tung öf-
wer Oss, ſkal då åter med wälbehag se ned på Swea Land,
och des tillbaka hålne wälſignelle åter utgutas öfwer Oss,
det förſwundna lugnet återkomma, samt Wi uti fridens sö-
te ån en gång råfna glada och lyalliga dagar, och Wåre Ef-
terkommande sluteligen til senaste tider, wälſigna den stunden,

då förwillade och skilgde Bröder, med fullkomlig glömska af det framtvarna, rörde, fastade sig i hvarsannars armar, at desto fastare och ouplösligen åter tillknöta Enighetens förda sälla förenings-band. Dessa ädla känslor, från den ena äldren till den andra fortplantade, skola sedermera beständigt blifwa ärftliga wid en älskad Fosterjord, och kärleken till densamma, den största och första af alla dygder, aldrig skiljas ifrån Svenska namnet, samt friheten at tänka, skrifa och trycka, ännu förwara den lika lysande till mönster för andra folkslag.

Det är i sådan affigt och med detta hopp Wi besluttit och för godt funnit, at, medelst utfärdandet af denna Wår öppna Näwiga Förordning, skänka, återgifwa och förunnna saintelige Wåre käre Ladersfätare en Allmän Skrif-och Tryck-Frihet, utan andre undantag derwid, än desse, nemligen: At ingen ting anstötligt, eller stridande emot Wår rätta Troes bekännelse och den rena Evangeliska Låran, eller något smådeligt emot Det Högsta Wåsendet, hvars oskruntade sanna dyrkan allena kan bereda Wår närwarande och tillkommande lycksalighet, må få skrifwas eller tryckas: Icke ellor är det tillåtit, at emot Regerings-sättet, eller emot Moralen och Goda Seder göra något försök, eller at med något, som förklenligt eller anstötligt wara kan emot Utrikes Hof och Magter framkomma, äfvenså litet, som med andra Pasquiller eller Smådeskrifter orene de Präkar, hwilka endast böra wara sanntingens rena språk helgade och förbehållne. Minsta brott häremot, wille Wi icke obefradt låta, utan på det allwarligaste till Lagens åtgård och straff öfwerlemna.

Men i alt öfrigt stände hwarie Swenssk Man öppet, at fritt och obehindradt begagna sig af denna Allmänna Tryckfrihet, så snart Författaren derunder teknar sit kända namn, hwilket

fet äfwen trycker, och behöfwa Boftryckarne til deras Sakerhet för alt ansvar ei annas, än det samma, då skriften icke något innehåller, som emot de oftwanämde förbehåll finnas stridande; Och til följande här af kommer äfwen ifrån denna dag all annan slags censur, och alla äldre och nyare i detta ämne utkomne Författningar helt och hållet at uphöra och til intet göras, undantogandes i Religionsmål och de saker, som i någon måtto angå Wäran och wära Christendomsstycken, hvilka, liksom tilförne wanligt varit, altid förblifwa under Consistoriernes wård och insende.

Äfwenledes wele Wi och härmedelst uppå lika sätt i Nåder hafwa tillåtit utgifwandet af nya Böcker, Dagblad och Journaler utan twång och hinder af derå förut utwerkade särskilte Privilegier, dock med i akt tagande af den redan oftwan nämde nödiga warsamhet.

Wi tro Of sluteligen icke behöfwa tillägga, at den eller de, som så misbruka denna Wår Nådiga Författning, at laga åtal derå äger rum, icke af den samma böra förwänta sig minsta skydd deremot. Det skal twårtom wid alla tilfällen wåra Wårt högsta bemödande, at genom en snar och sämt delad rättwisa, befästa Wår Thron, Allmänna Säkerheten och Wåre trogne undersättares med den samma så nära förenade sällhet; Och då en redelig Man intet annat kan wilja skrifwa, eller låta trycka, än hwad han anser til allmänt wål lödande, lärer den owillkorliga omständigheten, at derunder nödgas teckna sit namn, icke eller derifrån kunna afhålla honom, äfwen som den för Lagens åtgärd och beifrande, i fall han deremot skulle finnas bryta, är tilräckelig.

Det alle, som wederbör, hafwe sig hörsammeligen at efterrätta; Och wele Wi, at detta Wårt Nådiga Påbud och Förordnande genast må så wål å Predikostolarne i Wår
Resi-

Residence Stad Stockholm, som öfwer alt uti Landsorterne,
ne, offentliggen upläsas och kungöras. Till yttermera wisshet
hafwe Wi detta med Egen hand underskrifwit och med Vårt
Kongl. Sigill bekräfta latit. Drottningholms Slott den 11
Julii 1792.

Under Min Allernådigste Konungs och Herres
Minderårighet.

C A R L.

M. Rosenblad.